

25+

Eén op de drie huwelijken sneuvelt. Deze stellen doen daar niet aan mee. Ze zijn al ruim 25 jaar samen en nog steeds gek met elkaar.

RENS: 'Ik gaf het geld uit voordat het binnenkwam'

Rens: "Die eerste zoen vonden we allebei belachelijk, omdat we zo tegengesteld waren. Zij was bruisend en extravert en ik was rustig. Het leuke was: juist omdat onze combinatie zo gek was, hadden we totaal geen verwachtingen. Vaak probeerden vriendinnen me te veranderen, maar wij waren zo tegengesteld, het had geen zin om aan mekaar te lopen sjarren. Geen beginnen aan! Ik kon volstrekt mezelf zijn bij haar. Juist dat zij zo

anders was, maakte haar aantrekkelijk. Ik vind het heerlijk om in mijn bootje op het IJsselmeer voor anker te gaan en glazig naar die grote vlakke te kijken, lekker rustig met een sigaar. Zij verveelt zich en wil doorvaren.

Door haar gebeuren er nieuwe dingen in mijn leven. Lid worden van een sociëteit, of zelf een huis bouwen, daar trekt ze mij in mee. Ik ben nog steeds verliefd op haar. Ze heeft humor en kracht.

Sla om voor de rest van zijn verhaal

PATTY: 'Ik heb hem een paar keer moeten saneren'

Patty: "Ik had een jeugdtheatergezelschap op mijn 25ste, Maccus. We zochten een pianist, Rens solliciteerde en ik nam hem aan. Ik viel volstrekt niet op hem, hij was zó mijn type niet! Ik viel op grappige mannen en Rens was een rustige jongen. We gingen niet met elkaar om, tot ik na een repetitie zijn haar zou knippen. Ineens zaten we te zoenen. Zo raar. Wij samen? Uitgesloten! Ik ben

extravert en uitgesproken en Rens kijkt de boel een beetje aan. Ik vond Rens lief, maar saai. Ik heb nog een tijd rondgeneukt, maar toen ik was uitgeraasd groeiden Rens en ik naar elkaar toe. Ik werd zwanger en we gingen samenwonen. Dat bleken we goed te kunnen. Het was geen enorme hartstocht van 'we kiezen voor elkaar'. Dat maakt het grappig om nu te zien hoe vergroeid we zijn. ▶

Sla om voor de rest van haar verhaal

Patty Stenger (1955) en Rens Machielse (1952) leerden elkaar in 1980 kennen. Zij is eigenaar van Zee, een productiehuis voor films en debuteerde onlangs met de roman *Zuidas*. Hij is directeur van HKU Muziek en Technologie in Utrecht. Ze hebben een zoon van 27 en een dochter van 23.

RENS: ‘Samenleven met iemand als ik, zou ik *boring* vinden’

Mooi aan haar: haar billen
Ik maak haar blij met: aandacht geven en attent zijn
Haar markantste karaktertrek: extraversie
Ik kan geen maat houden met: werken

vervolg Rens Zij gaat tot het gaatje als ze een filmproductie leidt. Ze heeft net een heel goed boek geschreven en daar ben ik erg trots op. Zij haalt de drive uit zichzelf, niemand dwingt dat af. Een jaar of vijftien was ik huisman en werkte ik parttime op freelance basis. Ik vond dat wel gemakkelijk. Ga jij maar lekker carrière maken, dacht ik, ik hoef dat niet, al die stress waar jij mee thuiskomt. Ik verdiende weinig, maar daar zat ik niet mee. Het probleem was dat ik ook een gat in mijn hand had. We kregen vaak incassobureaus over de vloer. Ik had een studio met een collega. Een bodemloos gat. Telkens als ik nieuwe apparatuur kocht, was die alweer verouderd. Ik gaf het geld uit voordat het binnenkwam. Rond 2001 was Patty dat zat – en terecht. Ik besloot: ik ga het anders doen, ik neem een fulltime baan. Onze relatie is me te veel waard om die te verpesten. Onze levens staan nu haaks op elkaar. Patty werkt meestal thuis. Ik heb overdag veel afspraken. Als ik me de hele dag suf heb geïnteracteed en thuiskom, zegt Patty: ‘Leuk, wat gaan we doen?’

Terwijl ik denk: pfff, ik hoef voorlopig echt niemand te zien, haha. Onze relatie is nu zo gegroeid dat we elkaar versterken in onze rolverdeling. Ik leun steeds meer achterover, omdat ik weet dat zij toch wel dingen initieert. Zodra ik met andere mensen omga, zie ik dat ik ook een andere kant heb. In mijn werk kan ik niet achteroverleunen, want ik ben directeur. Ik agendeer daar meer, praat met veel mensen. Mijn collega Willem, van vroeger, was nog saaier dan ik. Bij hem kon ik soms uitbarsten en ‘de Patty uithangen’. Zij heeft me geleerd om meer verantwoordelijkheid te nemen en om meer betrokkenheid te tonen, ook aan de kinderen. Maar ik doe dat nog steeds op mijn manier. Ik beschouw van een afstand wat ze doen en zeg soms: dat lijkt me niet verstandig. Zij gooit alles wat ze denkt eruit en zit bovenop de kinderen. Het kan knallen als Patty vindt dat ik in mijn passieve rol blijf hangen. Je moet sterk zijn om overeind te blijven bij haar. Ik heb moeten leren om mijn poot stijf te houden.

Vroeger gaf ik vaak toe, maar zat vervolgens te balen. Zodra zij dat merkte, baalde zij weer omdat ik niets gezegd had. Maar ik heb gezegd dat ik er geen zin in heb, zei ik dan, twee, drie keer! Maar je drijft gewoon je zin door! (lacht) Ik voeg me snel, uit luiheid. Zij zegt: ‘Jouw toegeeflijkheid is heel bedrieglijk, want uiteindelijk doe jij alleen wat je zelf wilt.’ Dat is waar. Ik kan erg mijn eigen gang gaan. Oogkleppen op. Dat heeft ook te maken met in hoeverre je iemand toelaat. Onze zoon heeft autisme, misschien heb ik dat ook? Ik wil gaan uitzoeken waarom ik zo flegmatisch ben, want zelf kom ik er niet uit. Ik zou kunnen denken: ach ik ben 50, ik deal er wel mee. Maar het geeft soms problemen met Patty. Ik ben ongrijpbaar voor haar. Dat we zo verschillend zijn is de reden dat we nog steeds bij elkaar zijn. Samenleven met iemand als ik zou ik totaal *boring* vinden. En zij zegt dat ze knettergek zou worden van iemand zoals zij. Maar ik wil graag leren om waar ik mee zit, niet voor mezelf te houden. Ik wil het kunnen benoemen en delen met haar.”

PATTY: ‘Ik dacht altijd dat ik een spannendere man wilde’

Mooi aan hem: zijn billen
Ik maak hem blij met: uit eten gaan in een wereldstad
Zijn markantste karaktertrek: zorgeloosheid
Ik kan geen maat houden met: mijn huis vormgeven

vervolg Patty Ik heb een spannend leven. Ik ben met theater, film en schrijven bezig. Toen de kinderen klein waren, was ik creatief directeur bij een reclamebureau. Ik sprong elke ochtend om zeven uur in de BMW om geld te verdienen. Hij zorgde voor de kinderen. Hij kon lekker filmpjes maken voor de VPRO en muziek componeren waar hij niks mee verdiende. Beetje aanklooiën. Veel mannen vinden het huishouden hun eer te na, maar hij heeft dat altijd omarmd. Mijn moeder vond mij een slechte vrouw en ze hemelde Rens op. Wat Rens allemaal niet deed! Grrr, ik doe ook belangrijke dingen, ik maak carrière, dacht ik dan. (lacht) Pas toen de kinderen groter werden, vond ik het zwaar worden om in mijn eentje de kar te trekken. De auto, het huis, alles stond op mijn naam. Stel dat er iets met mij gebeurt, dan is het handig als hij ook financieel wat inbrengt, vond ik. Zelf was hij er nooit opgekomen. Het grappige is dat Rens daarna carrière heeft gemaakt en nu directeur is bij de kunstopleiding HKU. Ik denk soms: kom op,

het is zaterdagavond, kan de laptop dicht? Ik ben trots als ik zie hoeveel plezier hij aan zijn werk ontleent. Maar ik was er ook trots op dat hij voor de kinderen zorgde. Ik vond dat stoer. Onze verschillen hielden het spannend, maar gaven ook conflicten. Rens kan zo gelijkmatig zijn dat ik gewoon ruzie wil maken! Haha. Dan denk ik: het klopt niet dat je zo zorgeloos omgaat met problemen. Het overlijden van je ouders, het autisme van onze zoon. Als het met onze kinderen niet goed gaat, zie en voel ik dat eerder. Dat zijn dingen die ik moet zeggen, en dan wordt het al snel ergernis: moet ik het alweer zeggen? Rens heeft een extreem gat in zijn hand. Dat ik er opeens achterkom dat hij heel veel schulden heeft! Hij kan zo twintig boeken bestellen en overal naartoe een taxi nemen. Ik heb hem een paar keer moeten saneren. Als hij voor de zoveelste keer geld heeft geleend en daar laconiek over is, denk ik: hoe kan het dat je je niet schuldig voelt? Dan gaat er toch iets mis met je emotie en

moet je daar eens met iemand over praten. Ik denk dat hij ook een tikje autistisch is. Over geld hebben we een paar keer crisis gehad. Maar je moet niet te snel opgeven. Ik ken niemand die zo lief en integer is als hij. Ik dacht altijd dat ik een spannendere man wilde. Iemand die me uitdaagt en initiatief neemt. Nu weet ik: zo’n relatie is spannend, maar je vecht elkaar het kot uit. Wat je in een relatie houdt, is vriendschap en liefdevol samenleven. Heftige seks, grote passie, die prikkel verdwijnt. Ik roep wel eens: moet je kijken wat erg, ik raak in verval! ‘Waar dan?’ vraagt hij. Hij ziet dat niet. Wij accepteren elkaar. Dat gelijkmatige, daar kan ik wat van zeggen, maar het zit in zijn karakter. Je moet blijven kijken naar wat je wél hebt samen. Als ik een man had die zestig uur per week werkte en niet voor de kinderen wilde zorgen, was er meer conflict geweest. Ik kan het huis inrichten zoals ik wil, hij zegt nooit: ‘Wat heb je nou gekocht?’ Heerlijk. Juist zijn tegenkant maakt dat wij samen leuk oud worden.” ■

DIT ZEIDEN ZE NA AFLOOP:

PATTY: “Mooi dat hij trots op me is en nog steeds verliefd.”

RENS: “Mooi om te zien dat we hetzelfde ervaren in onze relatie, het ontroert me dat ze mij ‘lief en integer’ vindt.”

OOK IN 25+?

Heeft of kent u een bijzondere relatie, mail naar redactie@zin.nl